

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113224079
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4113224079.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobkyne: C.. W. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., C. XXXX/XX, proti žalovanej: J. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., G. D. XX, zastúpená JUDr. Ľudovítom Schweighoferom, advokátom, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 2, IČO: 31 782 809, o zaplatenie 91 800 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. októbra 2020 č. k. 15C/225/2013-286 takto

rozhodol:

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 63 odsek 2 CSP pokračuje v konaní so žalovanou J. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., G. D. XX ako právnu nástupkyňou po pôvodne žalovanom v 1. rade.

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalovaná má nárok voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobkyne na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 8Cdo 246/2019 zamietol (I.). Žalobu o zaplatenie sumy 91 800 eur s príslušenstvom zamietol (výrok II.) a žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100% (III.).

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 123, § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 458 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 162 ods. 1, 3 a § 164 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. Žalobkyňa sa podanou žalobou, ktorú v priebehu konania rozširovala, domáhala zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia sumy 91 800 eur s príslušenstvom spočívajúceho v užívaní nehnuteľností, ktoré považovala za svoje vlastníctvo a ku ktorým nadobudla vlastnícke právo na základe príklepu na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 19. 07. 2011.

1.3. V konaní nebolo sporným, že žalovaní boli v čase podania žaloby zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Nitra, obci L. k. ú. Q., zapísanými v LV č. XXX, a to parcely reg. „C“ parc. č. 249/5 o výmere 353 m² - záhrady, parc. č. 254/2 o výmere 146 m² - zastavané plochy a nádvorcia a stavby (dom) na parcele č. 254/2. V časti C: farchy tohto LV bola zapísaná poznámka o predbežnom opatrení - zákaz Debt Collector s. r. o., IČO: 36 748 919 nakladať s nehnuteľnosťami parc. č. 254/2 spolu s domom s. č. 782, parc. č. 249/5 a to formou výkonu záložného práva, t. j. aby ich nepredal spôsobom určeným v zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 24. 09. 1992 a aby ich nepredal na dražbe a to do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 9C/133/2011. Ďalej tu bola zapísaná poznámka o prebiehajúcim súdnom konaní vedenom

Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011 o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby N 613/2011, Nz 26485/2011, NCRIs 27136/2011 a poznámka o predbežnom opatrení, ktorým sa žalobkyni zakázalo nakladať s nehnuteľnosťami do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011 na základe uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/27/2011-96.

1.4. Na Okresnom súde Nitra prebiehalo pod sp. zn. 19C/155/2011 konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 19. 07. 2011 dražobníkom auctio s. r. o. na návrh Debt Collector s. r. o., predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Nitra, obci L., k. ú. Q., zapísané v LV č. XXX, ako parcely reg. „C“ parc. č. 249/5 o výmere 353 m² - záhrady, parc. č. 254/2 o výmere 146 m² - zastavané plochy a nádvorja a stavby (dom) na parcele č. 254/2, na základe ktorej bol udelený príklep žalobkyni. Rozsudkom č. k. 19C/155/2011-639 zo dňa 12. 11. 2014 bola žaloba zamietnutá. Voči tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalovaní (v predmetnom konaní žalobcovia), o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol rozsudkom č. k. 25Co/300/2015-721 zo dňa 11. 11. 2015 tak, že rozsudok potvrdil. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/130/2016 zo dňa 22. 02. 2017 bolo dovolanie žalovaných (v uvedenom konaní žalobcov) voči rozsudku krajského súdu odmietnuté ako procesne neprípustné bez toho, aby sa najvyšší súd zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku. Žalovaní sa preskúmania rozhodnutia krajského súdu domáhali aj ústavnou sťažnosťou. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 60/2018 zo dňa 14. 06. 2018 konštatoval porušenie práv sťažovateľov (žalovaní v 1. a 2. rade) a rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/300/2015-721 zo dňa 11. 11. 2015 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie. Podľa záveru ústavného súdu ustanovenie § 879e ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno vykladať tak, ako to urobil odvolací súd. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že na základe právnych predpisov účinných do 31. 12. 2002 sa posudzuje nielen platnosť vzniku záložného práva, ale aj nároky, ktoré zo záložného práva zriadeného pred 01. 01. 2003 vznikli. Jedným z nárokov záložného veriteľa je aj nárok domáhať sa uspokojenia zo zálohu, resp. z výťažku z jeho predaja. Obsah tohto nároku, ktorý nepochybne vznikol pred 1. januárom 2003, sa nemohol zmeniť zmenou právnych predpisov práve z dôvodu času jeho vzniku. Je v súlade s princípom právnej istoty, aby sa spôsob uspokojenia záložného veriteľa zo zálohu riadil počas celého trvania práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu právnymi predpismi účinnými v čase vzniku záložného práva. Po vydaní nálezu bola vec následne vrátená odvolaciemu súdu. Krajský súd v Nitre o odvolaní voči rozsudku č. k. 19C/155/2011-639 opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 25Co/172/2018-896 zo dňa 28. 11. 2018 tak, že napadnutý rozsudok zmenil a určil, že dobrovoľná dražba nehnuteľností je neplatná. Odvolací súd uvedené konštatoval v nadväznosti na spomínaný nález ústavného súdu, v ktorom bol vyslovený záväzný právny názor, že na daný právny vzťah strán sporu sa nevzťahuje zákon o dobrovoľných dražbách a dražba nehnuteľností sa nemohla uskutočniť podľa tohto zákona, preto je dražba neplatná. Inými dôvodmi sa odvolací súd nezaoberal, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/172/2018-896 zo dňa 28. 11. 2018 podala spoločnosť Debt Collector s. r. o. ako žalovaný v 1. rade v uvedenom konaní dovolanie, o ktorom dovolací súd koná pod sp. zn. 8Cdo/246/2019. Dovolacie konanie nebolo v čase rozhodovania súdu v tomto spore skončené.

1.5. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa nikdy platne nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých sa od žalovaných domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Uvedené skutočnosti boli jednoznačne preukázané v súdnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 19C/155/2011, ktoré je v súčasnosti právoplatne skončené. V tomto konaní bola definitívne a s konečnou platnosťou dobrovoľná dražba nehnuteľností vyhlásená za neplatnú. Pretože žalobkyňa svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam odvodzovala práve od príklepu udeleného na dobrovoľnej dražbe, ktorá bola vyhlásená za neplatnú a následne titulom tohto vlastníckeho práva sa od žalovaných domáhala žalovaných nárokov, vyhlásením dobrovoľnej dražby za neplatnú, jej nárok uplatňovaný v tomto konaní stratil právny základ. Žalobkyňa nikdy vlastníčkou nehnuteľností nebola, nie je preto dôvodné, aby sa voči žalovaným domáhala náhrady za ich užívanie.

1.6. Možno tiež konštatovať, že žalobkyni k uplatneniu uvedeného nároku chýba aktívna vecná legitímácia. K tomu, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide - stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo, aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom

procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu), alebo pasívnej (na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nikdy platne nenadobudla, a preto, pokiaľ svoj nárok voči žalovaným odvodzovala práve od vlastníctva vyššie uvádzaných nehnuteľností, k uplatneniu uvedeného nároku jej chýba aktívna vecná legitímácia. Súd preto žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú, a preto ju zamietol.

1.7. Súd sa zaoberal i návrhom žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019. Ide o konanie vo veci dovolania voči rozsudku KS v Nitre č. k. 25Co/172/2018-896 zo dňa 28. 11. 2018. Súd tento návrh vyhodnotil ako nedôvodný, keď konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby bolo právoplatne skončené. Odvolací súd vec posúdil v kontexte s právnym názorom ÚS SR vyjadreným v náleze zo dňa 14. 06. 2018 č. k. II. ÚS 60/2018-77, ktorým bol viazaný. Otázka neplatnosti dražby bola právoplatným rozsudkom odvolacieho súdu vyriešená a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka významná pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vyčkávanie na rozhodnutie dovolacieho súdu súd nepovažoval ani za dôvodné a bolo by aj v rozpore s právom strán na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z tohto dôvodu súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol.

1.8. O trovách konania rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách, žalobkyňa neuvádzala a tieto súd ani nezistil. Žalobkyňa na svojom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným zotrvala počas celého súdneho konania. Predmetný nárok opakovane rozširovala a to aj v čase, keď mala vedomosť, že konanie vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby už je právoplatne skončené tak, že dobrovoľná dražba nehnuteľností, od vlastníctva ktorých si odvodzovala svoj nárok, bola vyhlásená za neplatnú.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, príp. zmeny napadnutého rozhodnutia o prerušení odvolacieho konania do skončenia dovolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019.

2.1. Dôvodila tým, že žalovanú sumu si uplatnila z titulu vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaných užívaním nehnuteľností, ktoré vydražila v dražbe zo dňa 19. 07. 2011 udelením príklepu. V čase podania žaloby, ako aj v čase jej postupného rozširovania z dôvodu plynutia premlčacej doby a nepretržitého užívania nehnuteľností žalovanými jej nasvedčovalo vlastnícke právo titulom príklepu z dobrovoľnej dražby zo dňa 19. 07. 2011.

2.2. Medzičasom v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011 nadobudol právoplatnosť rozsudok KS v Nitre zo dňa 28. 11. 2018 č. k. 25Co/172/2018-896, ktorým bolo určené, že dobrovoľná dražba nehnuteľností zo dňa 19. 07. 2011 je neplatná. Tento rozsudok bol napadnutý dovolaním sporovej strany Debt Collector, s. r. o. dňa 22. 02. 2019, pričom konanie o dovolaní je vedené na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019 a doposiaľ nebolo o ňom rozhodnuté. Z uvedeného dôvodu sa domáhala prerušenia konania do skončenia dovolacieho konania a v prípade vyhovenia dovolaniu by sa navrátila jej aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, avšak by mohlo dôjsť aj k premlčaniu jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovaného počnúc 20. 07. 2011.

2.3. Pokiaľ súd jej návrh na prerušenie konania zamietol, porušil tým jej procesné právo na spravodlivý súdny proces, najmä, keď v inej veci vedenej na OS Nitra pod sp. zn. 12C/57/2016 (o vypratanie totožných nehnuteľností žalovanými na jej návrh) KS v Nitre v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/151/2018 uznesením zo dňa 23. 06. 2020 odvolacie konanie prerušil do skončenia dovolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019 s poukazom na to, že v dovolacom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu. Bolo nesporné, že v danom prípade súd otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže v tomto konaní posudzovať ako otázku prejudiciálnu, ale musí starostlivo zvážiť dopad prerušenia konania. V tejto súvislosti poukázala na nález ÚS SR I. ÚS 21/2000 zo dňa 20. 09. 2000, ako aj na nález ÚS SR II. ÚS 199/2019 zo dňa 26. 07. 2019.

2.4. V dôsledku zamietnutia jej návrhu na prerušenie konania súd prvej inštancie žalobu o uplatnenom nároku potom zamietol. Opätovne poukázala na to, že v prípade vyhovenia dovolaniu vo veci vedenej Najvyšším súdom SR 8 Cdo 246/2019 by bolo potrebné vychádzať z odlišného skutkového stavu pri posudzovaní jej aktívnej legitímácie a vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Ak by nepodala odvolanie do výroku II., došlo by k nezvratnému stavu a nemožnosti uplatnenia jej nárokov z dôvodu prípadného premičania. Preto má za to, že rozhodnutie o zamietnutí žaloby vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia dôvodov na prerušenie konania, a preto bola nútená napadnúť odvolaním aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie - II.

2.5. V prípade, že by nebolo jej odvolaniu vyhovené, navrhuje v časti náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a žalovaným náhradu trov konania nepriznať. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa vidí skutočnosť, že nemala žiaden vplyv na postup dražiteľa a dražobnej spoločnosti v konaní o dobrovoľnej dražbe a nijako sa na prípadnej neplatnosti dobrovoľnej dražby nepodieľala. Od roku 2011 nemôže disponovať finančnými prostriedkami, ktoré ako dražobnú zábezpeku a dražobnú cenu zaplatila. Je podstatne poškodenejšia v dôsledku reálne existujúceho záväzku žalovaných ako samotní žalovaní.

3. K podanému odvolaniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaní, ktorí navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Rozsudok súdu prvej inštancie považujú za správny, spravodlivý, vychádzajúci zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a je vydaný na základe správneho právneho posúdenia.

3.1. Pokiaľ žalobkyňa namietala v podanom odvolaní zamietnutie návrhu na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania, považujú práve túto skutočnosť - neprerušenie tohto konania do skončenia dovolacieho konania vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby za nosnú myšlienku podaného odvolania.

3.2. Žalobkyňa nikdy platne nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých sa od nich domáha vydania bezdôvodného obohatenia, čo bolo jednoznačne preukázané v súdnom konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 19C/155/2011, ktoré je v súčasnosti právoplatne skončené. Z tohto dôvodu žalobkyňa chýba aj aktívna vecná legitímácia k uplatneniu uvedeného nároku. Dobrovoľná dražba ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam bola vyhlásená za neplatnú, pričom rozhodnutie KS v Nitre zo dňa 28. 11. 2018 č. k. 25Co/172/2018-896 má svoj právny základ v náleze ÚS SR zo dňa 14. 06. 2018 č. k. II. ÚS 60/2018-77. Samotná skutočnosť, že spoločnosť Debt Collector, s. r. o. so sídlom Nitra, Mostná 72 ako strana sporu o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, nezakladá žiaden dôvod na prerušenie tohto konania. Keďže otázka neplatnosti dobrovoľnej dražby bola právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu vyriešená, nemožno bez ďalšieho konštatovať, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. S prihliadnutím aj na závažnosť rozhodnutí ústavného súdu je krajne nepravdepodobné, že by NS SR ako dovolací súd v konaní 8 Cdo 246/2019 rozhodol v rozpore so záväzným právnym názorom vysloveným Ústavným súdom SR. Z uvedeného dôvodu považujú, s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania za vecne správne aj s prihliadnutím na hospodárnosť konania, ktorej obsahom je zákaz zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu.

3.3. Nevideli dôvodnosť nároku žalobkyne titulom ušlého nájomného aj z dôvodu, že súdmi boli vydané predbežné opatrenia, v zmysle ktorých bol žalobkyňa uložený zákaz nehnuteľnosti prenajímať, a preto žalobkyňa nemá a nikdy nemala právo žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu ušlého zisku

z prenájmu nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu nemá konanie o vyslovenie neplatnosti dobrovoľnej dražby význam pre toto konanie, nakoľko sa v ňom nerieši otázka, ktorá by mohla mať pre toto konanie význam.

3.4. Žalobkyňa podala odvolanie aj voči výroku III., ktorým im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyni v rozsahu 100%, pričom dôvodila dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré videla v tom, že nemala žiaden vplyv na postup dražiteľa dražobnej spoločnosti a na prípadnej neplatnosti dobrovoľnej dražby sa nepodieľala a od roku 2019 nemôže disponovať finančnými prostriedkami a nemôže brať ani úžitky z vydražených nehnuteľností.

3.5. V tejto súvislosti poukázali na dátum podania žaloby v roku 2013, kedy si žalobkyňa bola vedomá spornosti samotnej dobrovoľnej dražby, o ktorej v tom čase prebiehali súdne konania a v neposlednom rade si bola vedomá aj skutočnosti, že predbežným opatrením jej bol uložený zákaz tieto nehnuteľnosti prenajať a príkaz umožniť žalovaným nerušene užívať tieto nehnuteľnosti. Žalobkyňa tak niesla v plnej miere procesnú mieru zodpovednosti za svoj neúspech v spore, ktorý sama dobrovoľne iniciovala, vedomá si možnosti, že prebieha konanie o neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktoré môže skončiť určením neplatnosti dobrovoľnej dražby.

3.6. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na akési dôvody hodné osobitného zreteľa, poukazujú práve na jej správanie v tom smere, že svoj návrh neustále rozširovala a to aj po rozhodnutí Ústavného súdu SR a Krajského súdu v Nitre o neplatnosti dobrovoľnej dražby, keď jej muselo byť zrejmé, že súdy rozhodli tak, že sa nikdy nestala vlastníčkou predmetných nehnuteľností a jej nárok je absolútne nedôvodný. Pokiaľ zvolila takúto taktiku, musí niesť aj zodpovednosť vrátane znášania nákladov, ktoré im vznikli na tom, aby tomuto konaniu žalobkyni úspešne čelili. Pokiaľ sa žalobkyňa cíti byť poškodenou stranou, zdôrazňujú, že zdrojom jej pocitu poškodenia nie sú v žiadnom prípade oni, a preto akékoľvek svoje nároky na náhradu škody by mala smerovať voči záložnému veriteľovi a dražobníkovi. Rovnako ani oni nijakým spôsobom nezapríčinili neplatnosť dobrovoľnej dražby, naopak, sú poškodenou stranou, keď nepretržite boli nútení domáhať sa ochrany svojich práv na súdoch a iných štátnych orgánoch. Vyslovili aj úvahu, či žalobkyňa nie je alebo nebola v nejakom vzťahu so záložným veriteľom Debt Collector, s. r. o., nakoľko je podľa nich neobvyklé a neštandardné, aby záujemca zakúpil nehnuteľnosť za nemalé finančné prostriedky bez toho, aby navštívil a prehliadol si kupovaný rodinný dom spolu s pozemkami, nehľadiac na to, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že sa bráni proti dražbe všetkými dostupnými právnymi prostriedkami. Za takejto situácie sa javilo zakúpenie nehnuteľností ako riskantné a hazardné konanie zo strany žalobkyne.

4. K vyjadreniu žalovaných sa vyjadrila samotná žalobkyňa, keďže došlo k ukončeniu jej právneho zastupovania zo strany dovtedajšieho právneho zástupcu. Opätovne poukázala na to, že súd sa v rámci svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že ten istý súd v inej veci vedenej na OS Nitra pod sp. zn. 12C/57/2016 (o vypratanie totožných nehnuteľností žalovanými na jej návrh) odvolacie konanie prerušil a to až do skončenia dovolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019 a to s poukazom na to, že v dovolacom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre toto rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti poukázala na princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ako aj uznesenie ÚS SR z 09. 02. 2018 sp. zn. IV. ÚS 99/2018.

4.1. V rámci celého konania došlo k mimoriadnej zmene právneho postavenia na jej strane ako účastníčky konania, a preto sú na jej strane dôvody hodné osobitného zreteľa na oslobodenie od trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania bol ex offio povinný skúmať existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a na jednej strane hodnotil prítomnosť rozhodnutia odvolacieho súdu v osobitnom konaní o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktoré zásadným spôsobom zmenilo jej postavenie v konaní, a na druhej strane sa však vo svojom odôvodnení nijako nevysporiadal s inou závažnou skutočnosťou týkajúcou sa tohto konania. Poukázala na to, že v rámci konania boli prvotné rozhodnutia úplne iné, ktoré podporovali jej procesné postavenie aktívne legitimovaného subjektu. Poukázala na prvé rozhodnutie okresného, aj krajského súdu, ktorými bola žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby zamietnutá, čo len potvrdzovalo právny stav a jej vedomie o jej práve k nehnuteľnostiam, ktorú v dobrej viere nadobudla príklepom v dražbe dňa 19. 07. 2011. Pripomenula, že to bol práve právny zástupca protistrany, ktorý jej po potvrdzujúcom rozhodnutí KS v Nitre ponúkol dohodu na odpustení nájmu v prospech žalovaných za roky užívania nehnuteľností, a to výmenou za „bezproblémové vypratanie nehnuteľností“, u ktorej bola evidovaná na LV č. XXX pre

kat. úz. Q. ako výlučný vlastník. Vzhľadom na tieto skutočnosti, je zrejmé, že predmetné konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia neviedla účelovo, tak ako sa to snaží prezentovať právny zástupca žalovaných, ale vzhľadom na rozsudok zo dňa 11. 11. 2015 bola presvedčená o svojom práve. Práve zásadná zmena právneho posúdenia tohto prípadu v konaní o určení dobrovoľnej dražby pod sp. zn. 9C/155/2011 je podľa jej názoru prípadom hodným osobitného zreteľa, ktorý v danom prípade umožňuje aplikáciu ust. § 257 CSP (poukázala na nález ÚS SR III. ÚS 98/2018, I. ÚS 153/2018).

5. V priebehu odvolacieho konania dňa 16. 08. 2021 právny zástupca žalovaných oznámil odvolaciemu súdu, že žalovaný v 1. rade O. P. P. dňa XX. XX. XXXX zomrel. V zmysle uznesenia OS Nitra vydaného prostredníctvom notárskeho kandidáta Ing. Mgr. Andrea Rábeka, povereného notárkou JUDr. Jarmilou Kováčovou so sídlom v Nitre zo dňa 08. 07. 2021 sp. zn. 10D 57/2021-20, Dnot 75/2021 v dedičskej veci po poručiťovi O. P. P., súd schválil dohodu dedičov, podľa ktorej sa jedinou dedičkou po poručiťovi stala J. P., teda žalovaná v 2. rade. Zároveň pripojil uznesenie NS SR zo dňa 29. 06. 2021 sp. zn. 8 Cdo 246/2019, ktorým NS SR vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby odmietol dovolanie spoločnosti Debt Collector, s. r. o. proti rozsudku KS v Nitre zo dňa 28. 11. 2018 sp. zn. 25Co/300/2015. Odpadnutím akéhokoľvek opodstatnenia návrhu žalobkyne na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania je možné konštatovať, že odvolanie žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodné a napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch vecne správny a založený na správnom právnom posúdení. Žalovaná k podanému vyjadreniu pripojila úmrtný list žalovaného v 1. rade, ako aj uznesenie OS Nitra 10D 57/2021-20, Dnot 75/2021 zo dňa 08. 07. 2021, ako aj uznesenie NS SR zo dňa 29. 06. 2021 sp. zn. 8 Cdo 246/2019.

6. Listiny predložené žalovanou boli doručené v rámci odvolacieho konania priamo žalobkyňi.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - žalobkyňou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa a po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti podľa § 127 a § 363 CSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné vo všetkých jeho výrokoch ako vecne správne podľa § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdiť.

8. Podľa § 470 odsek 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 odsek 2 vety prvej CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 470 odsek 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

V priebehu odvolacieho konania zomrel dňa 21. 01. 2021 pôvodne žalovaný v 1. rade (RNDr. Ľudovít Tóda), preto odvolací súd v zmysle § 63 odsek 2 CSP pokračoval v konaní s dedičkou J. P., nar. XX. XX. XXXX ako stranou sporu na strane žalovaného.

11. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11.1. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11.2. Podľa § 387 odsek 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevyporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. Odvolací súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav vecí, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 ods. 2 CSP, svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil a vec správne právne posúdil podľa zákonných ustanovení vzťahujúcich sa na vec. Odvolací súd nezistil žiadne vady v konaní, ktoré by sa týkali procesných podmienok konania. Súd prvej inštancie preto dospel z hľadiska posúdenia žaloby k správne záveru, že žaloba žalobkyne je nedôvodná, dospel tak k správny skutkový a právny záverom, preto jeho rozhodnutie bolo potrebné ako vecne správne v zmysle § 387 odsek 1 CSP potvrdiť, pričom v podrobnostiach sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí, a preto sa v zmysle § 387 odsek 2 CSP obmedzuje len na skonštatovaní správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

13. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní nehnuteľností, ktoré považovala za svoje vlastníctvo a to za obdobie od 20. 07. 2011 do 20. 07. 2020 spolu vo výške 91 800 eur spolu s príslušenstvom (po poslednom pripustení zmeny žalobného petitu). Žalobkyňa svoj nárok odôvodňovala tým, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. Q., obec L., okres L., zapísaným Správou katastra Nitra na LV č. XXX a to k pozemkom parc. č. 249/5 o výmere 353 m² - záhrady, parc. č. 254/2 o výmere 146 m² - zastavané plochy a nádvoria a stavby dom so súp. č. 782 na parc. č. 254/2 nadobudla na základe udelenia príklepu na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 19. 07. 2011. Napriek tomu, že v čase podania žaloby boli ako vlastníci v katastri nehnuteľností zapísaní žalovaní, je presvedčená, že je vlastníčkou uvedených nehnuteľností a žalovaní tieto nehnuteľnosti užívajú bez právneho dôvodu a bezodplatne, pričom ona sama nehnuteľnosti užívať nemôže.

14. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na OS Nitra prebiehalo pod sp. zn. 19C/155/2011 konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 19. 07. 2011, dražobníkom Auctio, s. r. o. na návrh Debt Collector, s. r. o., predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Nitra, obec L., zapísané na LV č. XXX v kat. úz. Q., na základe ktorej bol príklep udelený žalobkyňi. Vo veci rozhodoval tak prvoinštančný, ako aj odvolací súd, a napokon, aj dovolací súd, pričom žaloba o neplatnosť dražby bola zamietnutá. Až v zmysle nálezu ÚS SR II. ÚS 60/2018 zo dňa 14. 06. 2018, ktorým bol odvolací súd viazaný, Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o odvolaní voči rozsudku OS Nitra č. k. 19C/155/2011-639 rozhodol opätovne rozsudkom zo dňa 28. 11. 2018 č. k. 25Co/172/2018-896 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil, že dobrovoľná dražba nehnuteľností je neplatná. Voči uvedenému rozsudku KS v Nitre podala spoločnosť Debt Collector, s. r. o. dovolanie, o ktorom dovolací súd koná pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019, pričom dovolacie konanie v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebolo skončené.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie návrh žalobkyne na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania (na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019) zamietol a zamietol aj žalobu vo veci samej a zároveň žalovaným v 1. a 2. rade ako úspešným stranám sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 odsek 1 a § 380 odsek 1 CSP) preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v podanom odvolaní, pričom nosný dôvod podaného odvolania smeroval do výroku I., ktorým súd prvej inštancie návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol.

17. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

18. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok diferencuje medzi obligatórnym prerušením konania (§ 162 a § 163 CSP) a fakultatívnym prerušením konania (§ 164 CSP). Aj Občiansky súdny poriadok vymedzoval dôvody na prerušenie konania v § 109 ods. 1 ako obligatórne a v § 109 ods. 2 ako fakultatívne. Ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania normuje CSP dôvod, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenie dostupnými procesnými prostriedkami, čo priamo vyplýva z dikcie ust. § 164 CSP, a až tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom tu bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania bude predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania podľa § 164 CSP sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu aj v intenciách článku 17 CSP, zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí, aj súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností a hospodárnosť konania. Súd o prerušení konania rozhoduje uznesením, a pokiaľ preruší konanie, vo výroku stanoví, dokedy bude konanie prerušené.

19. Ústavný súd SR vyjadril v uznesení č. k. II. ÚS 220/09-15 zo dňa 02. 06. 2009 názor, že dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenom v § 107 až § 111 OSP, a preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie, a to ani na základe ust. § 109 ods. 2 písm. c/ CSP, pod ktoré nemožno subsumovať mimoriadny opravný prostriedok, na základe ktorého sa začína dovolacie konanie.

20. Žalobkyňa v podanom odvolaní tvrdila, že návrh na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019 podala z dôvodu, že v prípade vyhovenia dovolaniu by sa navrátila jej aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, pričom rozhodnutím súdu, ktorý jej návrh na prerušenie konania zamietol, videla porušenia jej procesného práva a práva na spravodlivý súdny proces, pričom poukazovala na odvolacie konanie vedené na KS v Nitre pod sp. zn. 9Co/151/2018, kde odvolací súd prerušil vec do skončenia dovolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019.

V zmysle ustálenej súdnej praxe, ako aj názoru Ústavného súdu SR, ktorý síce bol vyslovený za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak je ho možné analogicky uplatniť aj za účinnosti Civilného sporového poriadku, platí, že dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenou v § 162 ods. 1 CSP, a preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie, a to ani na základe ust. § 164 CSP, pod ktoré nemožno subsumovať mimoriadny opravný prostriedok, na základe ktorého sa začína dovolacie konanie.

21. Súd prvej inštancie svoj záver, pre ktorý zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania vo veci vedenej na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019, riadne odôvodnil, pričom zobral do úvahy už vyslovený právny názor ÚS SR v náleze zo dňa 14. 06. 2018 č. k. II. ÚS 60/2018-77, ktorým bol odvolací súd viazaný. Ďalej správne zobral do úvahy aj dĺžku konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, ako aj zohľadnil skutočnosť, že mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je dovolanie, nemá suspenzívne účinky a zároveň vyčkávanie až na rozhodnutie dovolacieho súdu by bolo aj v rozpore strán na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci na dovolacom súde, považoval za správny, ako aj súladný s ust. § 164 CSP, ako aj s ustálenou judikatúrou. Navyše, je potrebné uviesť, že v priebehu odvolacieho konania vo veci neplatnosti dražby vedenej na NS SR pod sp. zn. 8 Cdo 246/2019 bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 29. júna 2021 tak, že dovolanie žalovaného v 1. rade (Debt Collector, s. r. o. Nitra) bolo odmietnuté. Aj z uvedeného dôvodu odvolanie žalobkyne do výroku o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania bolo v čase rozhodovania odvolacieho súdu bezpredmetné.

22. Žalobkyňa podala odvolanie aj do výroku II., ktorým súd žalobu zamietol, pričom poukázala na to, že v prípade vyhovenia jej dovolaniu vo veci NS SR 8Cdo 246/2019 by bolo potrebné následne vychádzať z odlišného skutkového stavu pri posudzovaní jej aktívnej legitímácie a jej vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

23. Vecnou legitímáciou (či už aktívna, alebo pasívna) je stav, ktorý vyplýva z hmotného práva. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitímovaný, vyplýva z ust. § 451 ods. 1 OZ. Je ním ten, ktorého majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo, u koho došlo k zmenšeniu majetku, ak k tomu malo prísť v súlade s právom. Je tomu tak preto, že predpokladom zodpovednosti za získanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa musí vydať, nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia (presun majetkových hodnôt), ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Aktívne legitímovaným subjektom k uplatneniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 456 OZ) je ten, na ktorého úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (rozsudok NS ČR z 31. 01. 2006 sp. zn. 33 Odo 1253/2005).

23.1. Aktívne legitímovaným na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané; povinnosťou žalobcu je preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004).

24. Žalobkyňa si svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a teda aktívnu legitímáciu, odvodzovala od príklepu udeleného na dobrovoľnej dražbe dňa 19. 07. 2011, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v okrese Nitra, obec L., kat. úz. Q., zapísané na LV č. XXX. Ešte pred podaním žaloby žalobkyňou o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaní podali na OS Nitra žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 19. 07. 2011 pod sp. zn. 19C/155/2011. Vo veci rozhodol KS v Nitre v poradí už druhým rozsudkom, a to dňa 28. 11. 2018 sp. zn. 25Co/172/2018, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 12. 11. 2014 č. k. 19C/155/2011-639 zmenil a určil, že dobrovoľná dražba nehnuteľností konaná dňa 19. 07. 2011 dražobník Auctio, s. r. o., so sídlom Nitra, Kmeťova 30 na návrh Debt Collector, s. r. o., so sídlom Nitra, Mostná 72, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Q., zapísané na LV č. XXX spolu s pozemkami a rodinným domom so súp. č. XXX, je neplatná. O podanom dovolaní spoločnosti Debt Collector, s. r. o., so sídlom Nitra, Mostná 72 proti rozsudku odvolacieho súdu rozhodoval dovolací súd, ktorý uznesením zo dňa 29. 06. 2021 č. k. 8 Cdo 246/2019 dovolanie odmietol. Vychádzajúc z uvedeného preto bolo bezpochyby preukázané, že žalobkyňa nikdy platne nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých sa od žalovaných domáha vydania bezdôvodného obohatenia a na uplatnenie svojho nároku jej chyba aktívna legitímácia, keďže nie je účastníčkou hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyplýva vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ teda súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne pre nedostatok aktívnej legitímácie na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, je jeho rozhodnutie vecne správne, a preto ho bolo potrebné podľa § 387 odsek 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

25. Žalobkyňa napadla odvolaním aj výrok o priznaní náhrady trov konania žalovaným (III.), ktorý sa domáhala zmeniť a žalovaným z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP) náhradu trov konania nepriznať.

25.1. Podľa § 255 odsek 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25.2. Podľa § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Nevytvára však priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie § 257 preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (nález II. ÚS 261/2018-43 zo dňa 10. 01. 2019).

25.3. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1, ako aj z § 257 CSP, ktoré vo svojom rozhodnutí aj citoval a dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné úspešným žalovaným priznať v súlade s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňi. Dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal, nevzhliadol. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa prípadnou aplikáciou ust. §

257 CSP vo svojom rozhodnutí zaoberal a k podanému odvolaniu žalobkyne, ktorá navrhla v danej veci aplikovať § 257 CSP, sa vytvoril priestor aj na vyjadrenie sa druhej strany, ktorá sa k prípadnej aplikácii § 257 CSP vyjadrila, odvolací súd mal za to, že obidvom stranám bol vytvorený priestor „pre a proti“ uplatnenie, resp. neuplatnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa na danú vec.

25.4. Žalobkyňa dôvody osobitného zreteľa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania videla v tom, že nemala žiaden vplyv na postup dražiteľa a dražobnej spoločnosti v konaní o dobrovoľnej dražbe a nijako sa na neplatnosť dražby nepodieľala. Nemôže disponovať uhradenou dražobnou zábezpekou a dražobnou cenou a prvé rozhodnutie prvoinštančného súdu i odvolacieho súdu ju utvrdzovali v dobrej miere, že nehnuteľnosti platne v dražbe nadobúda.

25.5. Je potrebné uviesť, že žalobkyňa podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia 18. 07. 2013, teda v čase, keď už bola podaná žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby (rok 2011). Musela si byť vedomá, že neplatnosť dobrovoľnej dražby môže byť vyslovená, čím by stratila postavenie aktívne legitimovanej strany v tomto spore. Žalobný návrh rozširovala aj po náleze ÚS SR (zo dňa 14. 06. 2018) podaním zo dňa 16. 07. 2020, napriek vyslovenému právnomu názoru Ústavného súdu SR, ktorým bol odvolací súd viazaný. Žalovaní sa v konaní bránili, na svoje zastupovanie si zvolili právneho zástupcu, ktorý ich zastupoval aj v ďalších konaniach súvisiacich s uvedenou dražbou nehnuteľností. Za danej situácie odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali úspešným žalovaným nepriznať nárok na náhradu trov konania, ako sa žalobkyňa v odvolaní domáhala. Pokiaľ teda súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, je jeho rozhodnutie aj v tomto výroku správne a bolo ho potrebné v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).